

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

De illo mo[do] spirame[n]ti eius, q[uo] spira[n]s ubi uult ipsam a[nim]æ
substa[n]tia[m] penetrat, & abyssum eius p[er]ambulat & q[uo]d huius
dignationis experimentu[m] sentire in hac uita ualde ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

Zach. j. uit in illum Satanas. Similiter de bonis spiritibus, hoc exemplū est apud Zachariam Prophetā. Et dixit ad me angelus qui loquebat in me, Ego ostendā tibi quid sint hæc. Item: Et respondit dñs angelo qui loquebat in me, uerba bona, uerba consolatoria. Et post aliqua, Et ecce angelus qui loquebat in me, egrediebat, & alius angelus egrediebat in occursum eius. ¶ Ad hæc inquit. Nec ista scripturæ testimonia compellūt nos, nec ipsa ratio consentit, ut dicamus uel suspicemur, quod creatus rationalis spiritus rationali spiritui substantia-

Solutio
liter unq̄ poterit aut possit infundi, uel quod rationalis spiritus capax sit alterius, nisi solius spiritus dei. In habitationē duntaxat corporis missus aut permissus sese inserit. Et malus quidem spiritus cōprehensum hominis spiritū ueneno malitiæ inficit, aut furiosis agit flagellis: bonus autē angelus custos appositus humano spiritui, demulcet eū uerbis bonis, uerbis cōsolatorijs: in ipsam autē substantiā neuter sese infundit. Neq̄ em̄ ita subtilior spiritus angelicus humano spiritui ē, ut alter alterius capax, uel alter alteri capabilis sit. Solus creator spiritus, solus (in q̄) & unus deus p̄f & filius & sp̄s sanctus hūano spiritui capabilis ē, quia lōge subtilior est. Si quis diligit me (ait filius) & pater meus diliget eū, & ad eū ueniamus, & mātionem apud eū faciemus. De isto autē paraclito spiritu sancto idem dixit. Vos autē cognoscetis eum, quia apud uos manebit, & in uobis erit.

Iohan. j. 4
Ibidem.

¶ De illo modo spiramenti eius, quo spirans ubi uult ipsam anime substantiam penetrat, & abyssum eius perambulat, & quod huius dignationis experimentum sentire in hac uita ualde paucorum est. Caput XI.

Spiritus sc̄tus
& de foris &
intus spirat.

De foris spirat etiam in malis. j. Reg. 19

Gitur hic spiritus deus est, & hoc præsens quoq̄ sententia confirmat, dicens, spiritus ubi uult spirat. Cum uult, de foris per angelū spirat, id est, præceptum uel consiliū dat: Et cū uult, intus per semetipsum spirat, id est, ipsam animæ substantiam sensibilibiter perambulat. At uero istud, quod postremū dixi, ualde paucorū est, dū in corpore uiuentes peregrinantur à dño. ¶ Illud quod primū dixi, quia dū uult, spirat de foris, adeo multorū est ut etiam malis interdū accidere poterit. Exempli gratia: Misit Saul lictores, ut raperent Dauid. Qui cū uidissent eum cum Prophetarū uaticinantū, & Samuel stantē super eos factus est etiā in illis sp̄s dñi, & prophetare cœperūt etiam ipsi. Prophetauerūt & alij nuntij, prophetauerūt & tertij. Abijt & ipse, & factus est etiā super eū spiritus dñi & pphetauit. Effectus em̄ qdam est, ualens aperire interiores oculos, etiam eius qui non meret ingressum ad se eiusdem sp̄s dñi, ut uideat quod ante ignorauit, & intelligat uoluntatē dñi: nimirū ad iudiciū sibi. Quemadmodū & ille Balaam, q̄ de semetipso ait. Dixit Balaam filius Beor, dixit homo cuius obturatus est oculus. Dixit auditor sermonū dei, qui uisionē omnipotentis intuitus est, qui cadit & sic aperitur oculi eius. ¶ De q̄ uidelicet Balaam in p̄nti rōe ppendendū ē, quia cū semel & iteq̄ dictū uel scriptū sit, q̄a occurrēs ei dñs, posuit uerbū in ore eius, nusq̄ dictū ē, posuit in corde eius sicut dīdigno & fideli uiro, prope est uerbum in corde tuo & in ore tuo. Nō em̄ in corde p̄ dilectionē sapiebat ea q̄ dei sunt, q̄uis ore p̄ sciam, p̄ferat ea q̄ dei sunt. ¶ Istū modū spirantus, incoīquinatus, certus, suauis, stabilis, securus, oibus mobilibus mobilior, ipsam animæ substantiā penetrat, & abyssum eius perambulat, ualde paucorū ē experiri, q̄ diu in hac uita sunt à domino peregrini: & cum uix quispiam eorū expertus fuerit, non ualet uerbis exprimere si uelit, quoniam ineffabile est quod sentit. Hic nimirū opus non habet, ut eū doceat quis, quod spiritus sanctus deus sit, ipsa enim infusionis eius unctio docet eum, quemadmodum Iohannes Apostolus in epistola sua dicit. Et nos unctioem habetis à sancto, & non necesse habetis ut aliquis doceat uos, sed sicut unctio eius docet uos de omnibus. Vt q̄ in semetipso expertus hoc dixit. Et aliquos inter illos esse nouerat, qui non nihil haberēt, de ista unctioe mirabili, unctioe ineffabili, per quam intelligit beata anima, quod deo placita sit, sicut & postmodum dicit: In hoc intelligimus quoniam in eo manemus, & ipse in nobis, quoniam de spiritu suo dedit nobis.

¶ Quod ubi paracletus iste spirare uelit, ubi non queritur uel recipitur consolario presentis seculi, & de eo quod ait dominus, rogabo patrem & alij paraclitum dabit uobis. Ca. XII. Vbi q̄to